

כאשר הוכיחה בטלויזיה, רצתה: כל הארץ לדעת: מי זאת תמר גורדון? שרית רום מדווחת

הוסעתה היתה מרגשת. מאות אלפי צופי-טלוויזיה ראו את תמר גורדון (34), בתוכנית זה הזמן של רם עברון. היא סיפרה על מחלת הטרשת הנפוצה שבה לקתה לפני 15 שנה, על התמודדותה עם המחלה, על פעילויותיה השבוע פגשתי אותה ברירתה בחיפה. תמר, יפה ומטופחת, חזרה ואמרה שזה לא הוגן שזה קרה לה, שזה לא פייר.

מדוע התראיינה בזה הזמן? "בגלל שתי סיבות עיקריות. הראשונה: כדי להראות לכל האנשים הבריאים שאני אמנם על כסא גלגלים, אבל אינני מרבקת, אינני מצורעת, שלא יכרחו ממני. אני נוכרת במיקרה שקרה לי

טרשת נפוצה

ואולי היא מקילה על עצמה בכך שהיא מאשימה את המחלה, ולא את התנהגותה? תמר מתרגזת, היא זזה באי נוחות. אחרי כמה דקות של שתיקה היא אומרת: "הפסקתי לעשות חש"בון, אני רוצה ליהנות מכל רגע."

החצי המלא

כ"ל רגע" אצל תמר, אומר ימים עמוסים מאוד, תוכנית מסביב לשעון. היא מספרת על יום השני בשבוע, יום שבו היא נוסעת לקבל טיפול מיוחד, לפי שיטתו של מאיר שניידר, עיוור-ימי לידה שלימד את עצמו לראות. השיטה אומרת כי על המוגבל, ללכת עם החלקים הבריאים שבו.

"אני לא חושבת שהתגרשנו בגי"ל המחלה", היא אומרת, "גם בגירושין שלי אני כמו כולם. כל כך הרבה אנשים מתגרשים מבלי שיהיו חולים במחלה! פשוט לא הסתדרנו". ואולי זה אינו פשוט כל-כך. היא מוסיפה: "אצלנו מטלות-בית לא יכלו להתחלק לשני הצדדים. הי חלוקה היתה של שלוש-הרבעים ורבע, ואינה מוסיפה דבר על תקופת-נישואיה.

נראה כי העניין קשה לה מאוד. הוא מקבל משמעות עמוקה יותר כשהיא נשאלת על קשרים עם גברים אחרים מאז גירושיה. "מישהו טילפן לדירתי בטעות. הוא נשמע מאוד נחמד, והחלטתי לפתח איתו שיחה. דיברנו רבות, הוא כבר רצה לפגוש אותי. באותו הרגע החלטתי ללכת על כל הקופה, ואמרתי לו:

רוחם. "הילדים המיסכנים האלה עוברים לימודים מפרכים. הם רק בני 4, וצריכים ללמוד לרכב בשפת-הסימנים, ללמוד להפעיל את מכשירי-השמיעה שלהם. בחדר של תמרי הם יודעים שהם יכולים לעשות הכל. בבוקר, כשאני מגי"ע, אני מכינה להם ניירות-ציוור, צבעים מכל הסוגים והמינים ומיכחולים. מכאן ואילך הם יכולים להיסחף עם התחושות שלהם".

פתאום היא עוצרת, פניה נע"שות עצובות, כמעט בלחש היא אומרת: "בצהריים, כשהילדים יוצ"אים החוצה, לשחק בשמש, אני לא יכולה ללכת ולאסוף אותם, לקרוא להם לחזור".

היא מאמינה כי עצם המוגבלות שלה מקרבת את הילדים אליה. הם שואלים אותה בחופשיות מדוע היא על כסא-גלגלים. "ילד אחד

בתוכנית, ולהראות להם שאפשר אחרת. אנחנו אמנם אנשים מוגב"ים, עם מיגבלה מטוימת, כזו או אחרת, אך אסור לנו לשקוע במה שאין. אנחנו צריכים לרוץ קדימה עם הרברים שקיימים בנו, ומהם להפיק את המכסימום".

תמר למדה חינוך מיוחד והת"מחתה בטיפול באמנות. היא עוב"דת כתי"א עם ילדים לקוי"י שמיעה.

לחרה שם היא קוראת "חרר של כיו". לשם יכולים הילדים לבוא ולעשות ככל העולה על

לפני שנה, בפסטיבל-הסרטים בחי"פה, הלכתי עם ידיד לקנות כרטי"סים. היה תור נורא, צפוף, אי-אפי שר היה לזוז. והנה מגיעה תמרי בעגלה, ופתאום המקום נהיה כ"חורבה. טראה. פתאום כל האנשים פינו לי מקום. מאוד, מאוד כעסתי, זה עשה לי מאוד עצוב. אחר-כך הבנתי שהאנשים כמבוכה, שהם אינם יודעים איך להגיב. לכן הו"פעתי בטלוויזיה, לנסות ולהסביר שאין ממה להירתע.

"הסיבה השנייה היתה רצון לפנות לכל המוגבלים הצופים

טרשת נפוצה MULTIPLE SCLEROSIS

מחלה כרונית ומתקדמת של מערכת-העצבים המרכזית. מחלה שסיבתה אינה ידועה, והמאופיינת על-ידי סימנים של נזקים מפורזים באיזורים שונים של המוח. המחלה פוגעת לרוב באנשים צעירים. הגיל הממוצע הוא 30. היא מוגעת בכושר שווה בגברים ובנשים. היא מתגברת ונחלשת לסירוגין.

המחלה באה תמיד בהתקף ראשון, שלאחריו חל שיפור. ברוב המיקרים באים התקפים חוזרים, המשאירים נזק תמידי. יש מיקרים שבהם לא יופיעו התקפים, והמחלה תופיע בצורת הידרדרות מתמדת והדרגתית.

סימנים קלאסיים: פגיעה בראייה, חולשת גפיים (ידיים ורגליים), בעיות בהסתלת שנת, בעיות בשמיעה ובדיבור, לפעמים יכולה להיות גם פגיעה בכושר האינטלקטואלי.

סיבוכים של המחלה: עיוורון, זיתום בדרכיה-השתן, סיבוכים המאופיינים כגון צאה משיתוקים - פעעיל-חץ וכ"ו. בינתיים זהו מחלה חשוכת-מרפא. הטיפול הוא מסייע בלבד.

"אל תתייחסו אל הכסא שאני עליו, תתייחסו אל האדם שבי!" קוראת תמר

שאותם עליו לפתח. תמר מגיעה לתל-אביב ומוכני"סת לחרר-הטיפולים. שם עליה לשכב עירומה. השיטה אומרת כי על העצבים להיות משוחררים מכל מגע זר, רק כך יוכלו להגיב כראוי על הטיפול.

היא שוכבת על מיורון, ולפחות חמישה אנשים מטפלים בה במק"י. כיל. הם מפעילים את כל השרירים בגופה. העבודה כשרירים היא גם שלה, היא נדרשת לשתף פעולה. העבודה היא לפיתוח התנועות ה

אני מרותקת לכסא-גלגלים. הבנ"י אדם נאלם דום, סיים את השיחה ומאז נעלם, לא שמעתי ממנו עוד. "קיבלתי בעצב רב את היריעה שגם גברים שאינם נרתעים, והי מוכנים להיות איתי בקשר, מוכנים לעשות זאת רק לתקופה קצרה, רק כקשר זמני. אם לא רוצים להמשיך איתי בקשר, אני מיד אומרת ל"עצמי שזה לא מפני שאני, תמרי, לא מצאתי חן. אני מיד אומרת שזה בטח בגלל המחלה, הם לא רצו אותי כי אני חולה."

נתן לי פקודה בשפת הסימנים - קומי!"

גרושה, כמו כולם

תמר היא גרושה. היא היתה לפני שנתיים וחצי התגרשה. עם בעלה היא היתה 11 שנים. הוא ידע כי היא חולה בטרשת נפוצה, אך לא שיער את משמעות הרברים בחי"י היומיום.